

Megérjük, hogy negyedévenként lesz Műgyűjtők éjszakája – szerencsére!

Falk Miksa utca: az én Bakonyom

Nyáron néhány galériatulajdonos elhatározta, hogy meghonosítja a világ számos nagyvárosában ismert és kedvelt Műgyűjtők éjszakája nevű rendezvényt Budapesten. A sikeren felbuzdulva most ősszel ismét megrendezték a programot, a Falk Miksa utca ezen az estén benépesült. Párizsban ugyan még jóindulattal sem éreztük magunkat, viszont bepillantottunk a galériások utcájának egyre nagyobb jelentőségre szert tevő életébe.

Szippantásnyi párizsi atmoszférát igyekeztek a pesti flasztterra csempezni a Műgyűjtők éjszakájának szervezői a csütörtöki, álmos november este. Ha a varázslat csak addig is tartott, mint a konzervdobozokban kapható „szocializmus utolsó lehelete” vagy a „párizsi levegő” – amelyet mindenki majdnem megvett különféle turistaújtján, a rendezvény mégis mozgósította a művészet barátait.

Bár a galériások utcájának körút felőli részén található nagy galériák ajtaján illúzióromboló kézírással pöffeszkedett a zárva felirat, a környék mégis megélenkült ezen az estén. Nyolc óra tájékán az esemény hírére ideérkező autócsodák kétségbeesetten igyekeztek helyet keresni a szűk utcácskában, egy roncstelepi szökevényben pedig alig tudtak túllük cifra káromkodások kíséretében kifelé araszolni egy lakásfelújításról hazai gyekvő mesterek. A galériák kivilágított üvegablakai drága csillárokként szórták fényeiket az utcára, a Haas Galéria előtt ácsolt sátorban Kaján Tibor karikatúrái függtek, előtte zongora – amelyen műgyűjtők muzsikáltak.

A művelt olvasó ennél a pontnál szarkasztikus megjegyzésekre számít a műkereskedők zenei talentumáról, de sajnos ki kell ábrándítanom: a galériások, úgy látszik, nemcsak a kereskedéshez értenek, kiválóan játszották a halhatatlan Take Five-öt, Dave Brubeck muzsikáját is. Az esemény népszerűségét alighanem erő-

sította az ingyenes habzó bor és a kereskedők apró figyelmességei is.

Persze hajléktalanok még az „ingyenpia” hírére sem mertek az előkelő társaság soraiba férközni. A közönség legtöbbszörre a művészet barátaiból toborzódott, az embernek néha az az érzése támadt, hogy itt mindenki ismeri egymást. Igaz, érdeklődők is akadtak szép számmal, akik most fedezték fel az utcát. Trunkó Barnabás hanyag mozdulatokkal támasztotta a zongorát, Kaján Tibor bácsi egy széken szerényen teázott a Haas Galéria rendezvényén, ahol sátorban mutatták be az idős mester műveit.

„A karikatúra mindig is kívánczolt az utcára, és nagyon örülök neki, mert sokan megfordulnak itt” – válaszolta az idén nyolcvanöt éves művész kissé piszkálódó kérdésünkre, hogy vajon méltó helyre kerültek-e művei a hevenyészett sátorban.

Trunkó Barnabás megígérte, hogy Kaján Tibor kilencvenedik születésnapján is itt lesz. Nem a műfaj lebecsülése az utcai kiállítás, mesélte kérdésünkre. „Karikatúrát többen néznek, mint egy köztéri szobrot. A köztéri alkotások mellett elmennek az emberek, még azok is, akik sohasem jártak arra. A karikatúrát azonban nem lehet nem megnézni. Sajnos a napilapok ma már alig szorítanak helyet a műfajnak...” – méltatlankodott a neves humorista.

A szomszédos Erdész és Maklár Galéria termeiben nagy csődület támadt. A nyugati galériákban jól is-

mert művész, Sándorfi István fotorealisztikus, a nőiséget, a kiszolgáltatott testet középponti témául állító festő bemutatását időzítették erre a napra.

„Elképzelésünk szerint évente négy alkalommal rendeznénk meg a Műgyűjtők éjszakáját. Azt szeretnénk vele elérni, hogy közösen összefogva az utcában élő, dolgozó műkereskedők ne egymással versengve, hanem közösen, egy esemény keretén belül, minél szélesebb látogatóközönséget vonjanak ide

össze” – nyilatkozta kérdésünkre Erdész László, a galéria egyik tulajdonosa.

Alighanem a rendezvény gyorsan eléri a célját, még ha az utca végében sötétek is a nagy kirakatok. Az érdeklődők a műgyűjtemények titokzatos világba léphettek be ezen az estén, amelyek Márai regényeiből ismerősek. Régi polgári szalonok falai közé, ahol nehéz képkeretben függetek a ritka festmények. Csigalépcsőkön mehettek titokzatos szobákba, ahol pohár bor mellett szakavatott emberek színekről, formákról, ecsetkezelésről beszélgetnek. Ahol az élet sietős körforgása egy ritka pillanatra megáll, és van lélegzetvételnyi idő szemügyre venni az értékeset és a szépet. **Podhorányi Zsolt**

Az Erdész és Makláry Galériában Sándorfi István egyik alkotása

FOTÓK: KERTESZ GÁBOR

Az idén nyolcvanöt éves karikaturistával, Kaján Tiborral is találkozhattak az érdeklődők a Műgyűjtők éjszakáján

Huszonnégy galéria – nyolcezer látogató

Nagy továbblépés az eddigiekhez képest a mostani rendezvény – mesélte kérdésünkre Haas János, a Haas Galéria tulajdonosa. „Ha Párizst még nem is sikerült idevarázsolnunk, de alakul. Kavargó, színes hangulat, sokféle kiállítás, program, koncertek, sok ember, jó hangulat, szerencsére jó idő is – ez már azért valami.”

Augusztusban volt először Műgyűjtők éjszakája. Az első rendezvény alkalmával kilenc galéria nyitott ki, most huszonnégy. Akkor kétezer ember látogatott el, most – becslések szerint – nyolcezer.